

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1277/2024
01.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, обоје из ..., „МИО МАР АГРАР“ ДОО Зрењанин, чији је пуномоћник Горан Лојпур, адвокат из ..., „ДОН ДОН“ ДОО из Београда, чији је пуномоћник Дејана Попеску, адвокат из ... и умешача на страни туженог „МИО МАР АГРАР“ ДОО Зрењанин ГГ из ... и „Млада Војвођанка“ ДОО Нови Сад, чији је пуномоћник Владимир Недељковић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1394/23 од 08.06.2023. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1394/23 од 08.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину П 50/21 од 14.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да су купопродајни уговори закључени између тужених ОПУ 1463/2018 од 21.11.2018. године ништави и не производе правно дејство, те да се на основу правноснажне пресуде има успоставити пређашње својинско стање тако што ће све некретнине уписане у лн .. КО ... и у лн ... КО ... из диспозитива пресуде повратно у катастру укњижити на раније власнике ББ и ВВ и којим је тражено да се наложи РГЗ у Зрењанину да изврши наведену успоставу пређашњег стања за кп из ЛН бр. .. КО ... побројане у том ставу, као неоснован; ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом трећег реда „МИО МАР АГРАР“ ДОО Зрењанин накнади трошкове парничног поступка у износу од 303.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате; ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом четвртог реда „ДОН ДОН“ ДОО из Београда накнади трошкове парничног поступка у износу од 86.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности

одлуке до исплате; ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да умешачима на страни туженог трећег реда ГГ и „Млада Војвођанка“ ДОО Нови Сад накнади трошкове парничног поступка у износу од 95.210,00 динара, те да у односу на тужене првог и друго реда свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1394/23 од 08.06.2023. године, ставом првим изреке, жалбе тужиоца су одбијене, па су пресуда Вишег суда у Зрењанину П 50/21 од 14.12.2022. године и решење истог суда П 50/21 од 29.03.2023. године потврђени, а ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено, преко пуномоћника, изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20) и оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац АА закључио је брак са туженом ВВ 24.10.1972. године. У браку су рођени син овде тужени ББ (1972. године) и ћерка ЂЂ (1978. године). Није спорно да се непокретности уписане у лн .. КО ... (које су предмет уговора о купопродаји од 21.11.2018. године, који уговор је предмет тужбеног захтева) и уписане у лн .. КО ... (које су биле уписане као својина ББ) стечене у току трајања брачне заједнице тужиоца и тужене ВВ, као и да су се бавили пољопривредом, те да су живели у породичној заједници (а од 1991. године и ДД, супруга туженог ББ) у којој су заједнички стицали и радили. Фактичка брачна заједница између тужиоца и тужене ВВ је прекинута крајем 2012. године када је тужилац напустио породичну заједницу, а брак је разведен у септембру 2014. године. Тужилац је у периоду од јула 2013. године до маја 2021. године са прекидима, био у КПЗ у Сремској Митровици на издржавању казне затвора. Дана 21.11.2018. године тужени ВВ и ББ, као продавци и тужени „МИО МАР АГРАР“ ДОО Зрењанин, као купац, уз учешће тужиоца и ДД као даваоца сагласности, закључили су уговор о купопродаји непокретности уписаних у лн .. КО ... (детаљно описаних у чињеничном стању) за међусобно уговорену купопродајну цену од 189.462 евра у динарској противвредности по куповном курсу НБС на дан закључења овог уговора. Купопродајни уговор потписали су поред уговорних страна и ДД, супруга туженог ББ и тужилац АА, као даваоци сагласности, а исти је солемнизован од стране јавног бележника Магдалене Цвитковац у Зрењанину ОПУ 1463-2018 дана 21.11.2018. године. Купац је исплатио продавцима међусобно договорену купопродајну цену из уговора. Предметне непокретности су, према договору тужиоца и тужене ВВ биле уписане у лн бр. .. КО ... у лн бр. .. КО ... као својина ББ и сусвојина ВВ и ББ. „МИО МАР

АГРАР“ ДОО Зрењанин као продавац и ГГ као купац закључили су уговор о купопродаји дана 08.04.2021. године чији су предмет биле парцеле стечене на основу купопродајног уговора ОПУ 1463-2018 од 21.11.2018. године (парцеле уписане у лн бр. .. КО ...). Уговор је оверен, односно солемнизован од стране јавног бележника Магдалене Цвитковац под ОПУ 413-2021 дана 09.04.2021. године и у целости је реализован. Истог дана „МИО МАР АГРАР“ ДОО Зрењанин закључио је уговор о купопродаји непокретности са „Млада Војвођанка“ ДОО Нови Сад као купцем чији су предмет такође биле катастарске парцеле из уговора број ОПУ 1463-2018 од 21.11.2018. године и целе непокретности уписане у лн .. КО Наведени уговор је у целости реализован. „Млада Војвођанка“ ДОО Нови Сад и ГГ поднели су РГЗ СКН Зрењанин пријаву ради промене носиоца права својине по оба купопродајна уговора.

На основу утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су применом члана 174, 179. и 195. Породичног закона закључили да тужбени захтев тужиоца није основан, због чега су исти одбили.

Такав закључак и правни став нижестепених судова прихвата и Врховни суд.

Право заједничке својине стечене у току трајања заједнице живота у браку потпада под посебан законски режим прописан одредбама Породичног закона („Службени гласник Републике Србије“ број 18/05, 72/11 – др. закон и 6/15). Имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину (члан 171. став 1.). Заједничком имовином супружници управљају и располажу заједнички споразумно с тим што се у погледу послова редовног управљања сматра да их супружник увек предузима уз сагласност другог супружника (члан 174. став 1. и 2.). Супротно, одредбом члана 174. став 3. Породичног закона је изричито прописано да супружник не може располагати својим уделом у заједничкој имовини, нити га може опретертити правним послом међу живима. Последица оваквог законског режима заједничке својине, када је у питању непокретна имовина, је претпоставка да се сматра да су супружници извршили деобу заједничке имовине ако су у јавни регистар права на непокретности уписана оба супружника као сувласници на опредељеним уделима (члан 176. став 1.). Такође важи и законска претпоставка да је упис извршен на оба супружника када је извршен на име само једног од њих, осим ако након уписа није закључен писмени споразум супружника о деоби заједничке имовине, односно брачни уговор или је о правима супружника на непокретности одлучивао суд (члан 176. став 2.). Одредбом члана 195. став 2. Породичног закона прописано је да се члановима породице у смислу става 1. тог члана сматрају крвни, тазбински и адоптивни сродници супружника, односно ванбрачних партнера који заједно са њима живе, а ставом 3. истог члана да се на имовинске односе чланова породичне заједнице сходно примењују одредбе овог Закона о имовинским односима супружника, осим одредбе члана 176. став 2. (уписивање у јавни регистар) и члана 180. став 2. (претпоставка о једнаким уделима).

У конкретном случају правилно је утврђено да није било спорно да су катастарске парцеле које су биле предмет уговора о купопродаји ОПУ 1463-2018 од 21.11.2018. године

стечене у току трајања брачне заједнице тужиоца АА и тужене ВВ, али су исте по договору супружника у катастар непокретности биле уписане на њиховог заједничког сина, овде туженог ББ и на тужену ВВ. Као продавци у предметном уговору о купопродаји од 21.11.2018. године означени су ВВ и ББ који су са купцима потписници тог уговора, али није спорно да је и тужилац АА потписао тај уговор (заједно са ДД, ББ супругом) дајући сагласност за закључење истог. Због наведеног предметни уговор о купопродаји од 21.11.2018. године ни по оцени Врховног суда није закључен супротно императивној одредби члана 174. став 3. и члана 195. став 2. и 3. Породичног закона, јер је тужилац дао сагласност за закључење предметног уговора о купопродаји од 21.11.2018. године (који је предмет тужбеног захтева) и исту потврдио потписом овереног уговора, па нема сумње да су тим катастарским парцелама супружници располагали заједнички и споразумно у смислу члана 174. став 1. Породичног закона, те да није реч о фиктивном уговору закљученом како би се тужилац спречио да оствари своје право својине по основу брачне тековине, како су то правилно и утврдили нижестепени судови.

Са изнетих разлога, неосновани су ревизијски наводи и исти нису од утицаја на другачију одлуку суда.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка донета сходно члану 153, 154. и 163. ЗПП.

Како се ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, Врховни суд је ревизију тужиоца одбио као неосновану и одлучио као у изреци пресуде, применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија,
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**